

รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

THE MODEL FOR ENHANCING THE GROWTH MINDEST FOR STUDENTS

RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SUVARNABHUMI

นันทยา คงประพันธ์, สุภาวดี เผือกฟัก, พรทิพย์ ช่วยเพล*, อุทุมพร เรืองฤทธิ์ และมนพัฒน์ บุญยะบุรณะ

Nuntaya Kongprapun, Supawadee Phueafak, Phornthip Chuayphen, Uthumporn Rueangrit and Monnapat Bunyaburana

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

*Corresponding Author E-mail: phornthip.c@rmutsb.ac.th

Received August 30, 2024; Revised September 30, 2024; Accepted October 2, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 2) ผลการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีผลต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปี 1 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 400 คน และ 2) ได้มาจากนักศึกษาที่มีคะแนนประเมินจากแบบวัดระดับกรอบความคิดเติบโตมีผลการประเมินเฉลี่ยน้อยกว่า 5 (จากมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดกรอบความคิดเติบโตและชุดฝึกรูปแบบเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผลการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ 81.23/84.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.42) ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการนำไปเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา ซึ่งส่งต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่เหมาะสมและพัฒนาผู้เรียนเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่พึงประสงค์ในอนาคต

คำสำคัญ: รูปแบบการเสริมสร้าง, กรอบความคิดเติบโต, นักศึกษา

Abstract

This article aimed to study: 1) The model for enhancing the growth mindset for Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi students; 2) The results of developing a model for enhancing the growth mindset of Rajamangala University of Technology students and 3) the students' satisfaction that affects the model for enhancing the growth mindset. This research used mixed research method which the sampling was divided into 2 groups as follows: 1) 400 first-year students in the academic year 2023 at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, and 2) 30 students whose scores from the growth mindset scale had an average evaluation score of less than 5 (from a 6-point rating scale) by purposive selection. Data were analyzed by mean, standard deviation and repeated measures analysis of ANOVA.

The research results found that the scores after using the growth mindset enhancement model were significantly higher than before using the growth mindset enhancement model at a statistical significance level of 0.05. For the results of the growth mindset enhancement model development for students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, the average efficiency was 81.23/84.65, which was higher than the set criteria. Students were satisfied with the growth mindset enhancement model, with the highest overall level ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.42). The results of this research reflected that the developed mindset enhancement model is effective in enhancing the growth mindset of students. This finding affects the organization of appropriate learning activities and develops students into desirable graduates and practitioners in the future.

Keywords: The Model for Enhancing, Growth Mindset, Students

บทนำ

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม “สารวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ซึ่งอาจารย์จะไม่ได้เป็นเพียงผู้สอนเท่านั้น แต่ต้องให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจารย์จะออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งกระแสสังคมปัจจุบัน คนเจนเอเรชันยุคใหม่จำเป็นต้องมีทักษะในการเรียนรู้และปรับตัวที่สูง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ (ขวัญชัย ขั้วนา และธารทิพย์ ขั้วนา, 2562) แต่อย่างไรก็ตามมุมมองของคนไทยยังให้ความสำคัญกับ “ความฉลาด” ซึ่งเป็นตัวชี้วัดของความสามารถทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการประสบ

ความสำเร็จในชีวิต จะเห็นได้ว่าปัจจุบันการศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาเกิดการแข่งขันที่สูงและสร้างความกดดันให้กับผู้เรียนอย่างมาก เนื้อหาที่ซับซ้อนและหลากหลาย งานที่มีความยุ่งยาก เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และแรงจูงใจในการเรียนต่ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น การจู้จี้เรียน การคัดลอกผลงานหรือแม้กระทั่งทุจริตในการสอบแทนความพยายามด้วยตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน (Hong and others, 1999 : Dweck, 2010) การสร้างความเชื่อแบบกรอบความคิดเติบโต จึงสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิที่จะต้องมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์เฉพาะตน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีสภาพการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันไป และสามารถปรับแก้ปัญหาสถานการณ์เฉพาะหน้าได้

ดังนั้นกระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามคุณลักษณะของนักศึกษาที่ดีตรงตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จะต้องเริ่มที่การเปลี่ยนความคิด ความเชื่อของนักศึกษาให้มีลักษณะแบบกรอบความคิดเติบโต เพราะนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับชั้นปวช. ๑ ได้เปลี่ยนสภาพจากนักเรียนที่มีครูคอยดูแลมาสู่สภาพที่มีความเป็นอิสระในตนเองสูง นักศึกษาต้องกำกับดูแลตนเองในเรื่องของการเรียนรู้ เห็นคุณค่าของเป้าหมายที่จะนำไปสู่ทางแห่งความสำเร็จและได้รับการหนุนเสริมจากสภาพแวดล้อมที่ดี นักศึกษาก็จะมีแรงจูงใจต่อการเรียนการพัฒนา นักศึกษาให้เกิดความคิด ความเชื่อแบบกรอบความคิดเติบโตนั้น มีความสำคัญต่อตัวนักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อนักศึกษามีมุมมองและทัศนคติต่อการเรียนรู้และอุปสรรคเปลี่ยนไป ไม่เพียงส่งผลดีต่อการพัฒนาตัวนักศึกษาเอง ยังส่งผลต่อมหาวิทยาลัยอีกด้วย ซึ่งการส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตให้กับนักศึกษาจะเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความอดทน พยายามที่จะเรียนรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพราะเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ ทั้งนี้ กรอบความคิดเติบโตไม่ได้มีผลต่ออิทธิพลในการเรียนรู้เท่านั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ King (2012) แสดงให้เห็นว่ากรอบความคิดเติบโตมีความสัมพันธ์กับอารมณ์และสุขภาพจิตของนักศึกษาอีกด้วย โดยนักศึกษาที่มีกรอบความคิดเติบโตจะมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น เนื่องมาจากการมีสุขภาพจิตที่ดี และการปรับตัวที่มีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นการศึกษาของ Aronson, et. al. (2002) พบว่า นักศึกษาได้รับการส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตมีความสุขในการเรียน (Enjoy Academic) และเห็นว่าการศึกษาคือสิ่งสำคัญ (Academics are Important) ดังนั้นการส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตนับว่าเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา ประกอบกับปัจจุบันปัญหาที่พบคือนักศึกษาส่วนใหญ่เริ่มหมดความสนใจหรืออยากรู้ อยากเห็นชีวิตในมหาวิทยาลัย พยายามหนีห่างจากการเรียนรู้ให้มากที่สุด ทั้งที่เป็นวัยที่ควรเผชิญความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตและเป็นช่วงเวลาที่พวกเขาประเมินตัวเองอย่างหนักด้วยกรอบความคิดเติบโต นักศึกษาที่มีกรอบความคิดจำกัดจะรู้สึกแตกตื่นและหาที่กำบัง ซึ่งเป็นการแสดงถึงแรงจูงใจและผลการเรียนที่ต่ำลง (Dweck, 2007) นักศึกษา

ที่จัดกรอบความคิดให้ตัวเองเป็นแบบจำกัดจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ปิดกั้นความสามารถของตนเองเพียงเพราะเชื่อว่าตนเองทำไม่ได้ หรือกลัวที่ทำแล้วดูแย่ในสายตาคนอื่น ไม่กล้าที่จะพัฒนาตนเอง ไม่พร้อมที่จะพยายามต่อสู้กับปัญหา ทั้งหมดนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่อยู่ในกรอบความคิดแบบจำกัดมีปัญหาในการเรียน ส่งผลต่อความสำเร็จและอนาคตที่ดีของพวกเขาได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกรอบความคิดของเด็กกลุ่มนี้ให้เกิดเป็นกรอบความคิดแบบเติบโต เพื่อให้พวกเขาสามารถก้าวข้ามสิ่งกีดกั้นความสามารถและมุ่งสู่ความสำเร็จในอนาคตได้

กรอบความคิดแบบเติบโตเป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกในบริบทปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการปรับตัวต่อบริบทการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพจิตที่เกิดขึ้น ดังนั้น การเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่ผันผวนจึงเป็นสิ่งสำคัญ จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบของ Dweck (2007) ผ่านรูปแบบของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นตามขั้นตอนรูปแบบ SPASA (ชนะดี สุริยะจันทร์หอม, 2561) เพื่อให้ นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ใฝ่เรียนรู้ รักในงานท้าทาย พร้อมยืนหยัดต่อปัญหาและอุปสรรค มองความผิดพลาดเป็นโอกาสในการเรียนรู้ นำความรู้ความสามารถกลับไปพัฒนาตนเองและการประกอบวิชาชีพในอนาคตได้อย่างยั่งยืนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีผลต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกรอบแนวคิดเติบโต

คณะผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมในประเด็นและเนื้อหาที่สำคัญสำหรับการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของกรอบความคิดเติบโต

พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ ระบบความคิด ทักษะทางปัญญา ทักษะคิด ความเชื่อ ตลอดจนความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำพาไปสู่ความสำเร็จได้ (สุพิน ใจแก้ว, 2563)

ความสำคัญของกรอบความคิดเติบโต

กรอบความคิดเติบโต เป็นสิ่งที่มีบทบาทในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้ การจัดการปัญหาบุคลิกภาพและการปรับตัว ดังนั้น กรอบความคิดเติบโตจึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ อันนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิตต่อไป

ทฤษฎีของกรอบความคิดเติบโต

ทฤษฎีของกรอบความคิดเติบโต จะประกอบด้วยทฤษฎีแห่งตน (Self-Theory) เป็นทฤษฎีที่สร้างแรงจูงใจ และมี 2 ทฤษฎีย่อย (Dweck, 2016) ได้แก่ ทฤษฎีของสติปัญญาแบบคงที่และทฤษฎีที่เชื่อว่าความสามารถสติปัญญาเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงได้ บุคคลที่มีความเชื่อตามแนวทฤษฎีนี้จะมีลักษณะความคิดความเชื่อที่ว่าทุกคนนั้นมีความพยายาม และถ้าได้รับคำแนะนำที่ดีก็สามารถเพิ่มพูนสติปัญญาและความสามารถได้ เห็นคุณค่าของการเรียนมากกว่าการชื่นชมความฉลาดตระหนักรู้ในความท้าทายและความพยายาม และให้ความผิดพลาดเป็นหนทางสู่ความชำนาญการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่กับงานใหม่ ๆ มีความพยายามในการทำบางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้เกิดทักษะและได้ใช้ความรู้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต

จากการศึกษาองค์ประกอบกรอบความคิดเติบโต ของ Dweck (2007) สอดคล้องกับ ธนะดี สุริยะจันทร์หอม (2561) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต จากทฤษฎีของนักจิตวิทยาต่าง ๆ ซึ่งได้สรุปถึงบุคคลที่มีกรอบความคิดเติบโต จะมีลักษณะที่สำคัญทั้งหมด 6 องค์ประกอบดังนี้

1. มองว่าความสามารถทางปัญญาพัฒนาได้ (Belief about Intellectual Ability)

หมายถึง การที่นักศึกษารับรู้ความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถในการคิด ความถนัดและความสามารถพิเศษเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพัฒนาหรือสร้างได้โดยการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การฝึกฝนซ้ำ ๆ ในเรื่องนั้นอย่างหนักจะส่งผลให้เซลล์สมองสร้างเครือข่ายแตกแขนงเชื่อมต่อกันมากขึ้นทำให้เกิดเป็นความสามารถใหม่รวมถึงคิดและทำสิ่งนั้นได้เร็วขึ้น

2. ต้อนรับความท้าทาย (Embrace Challenges)

หมายถึง การที่นักศึกษาพร้อมในการเรียนรู้และลองทำสิ่งใหม่ไม่ปฏิเสธงานที่ยากงานที่ไม่ถนัดหรือแม้แต่งานที่มีบุคคลอื่น ๆ คิดว่าไม่มีทางทำได้สำเร็จหรือเป็นสิ่งที่เป็นไปได้แต่ก็จะกระทำสิ่งนั้น ๆ ด้วยความรักในการเรียนรู้และสนุก

กับการแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพราะรับรู้ว่ายากหรืองานที่ท้าทายเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และจะสร้างโอกาสที่จะทำให้เกิดการพัฒนา

3. ยืนหยัดแม้จะเผชิญกับความพ่ายแพ้ (Persist in the Face of Setbacks) หมายถึง การที่นักศึกษาแสดงออกซึ่งการไม่ยอมแพ้มีความมุ่งมั่นไม่ละทิ้งเมื่อเผชิญกับความผิดพลาดไม่ล้มเลิกงานที่ยังไม่สำเร็จตามเป้าหมาย มีกำลังใจเกิดแรงผลักดันในการแสวงหาแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา มองเห็นความผิดพลาดเป็นโอกาสในการเรียนรู้ ไม่กลัวความล้มเหลวโดยสิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะยังไม่บรรลุเป้าหมายแต่นักศึกษาครูก็มีความยืนหยัดที่จะพาตนเองให้บรรลุตามเป้าหมายโดยไม่กล่าวโทษบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม

4. มองว่าความพยายามทำให้เกิดการเรียนรู้ (See Effort as the Path to Mastery) หมายถึง การที่นักศึกษาเชื่อและรับรู้ว่าการพยายามเป็นกระบวนการสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเชี่ยวชาญเข้าใจว่าการทุ่มเทและความตั้งใจในการทำอย่างต่อเนื่องคือ วิธีที่จะได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจและเกิดเป็นความสามารถขึ้นมา นักศึกษาครูจึงเพิ่มความพยายามในการเรียนรู้แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเทมีการฝึกฝนอย่างหนักเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. เรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ (Learn from Criticism) หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกซึ่งการยอมรับต่อการถูกตำหนิหรือการได้รับข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นในเรื่องของการเรียนและการทำงาน พร้อมทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้รับมาพิจารณาประโยชน์และทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้ดีขึ้น

6. หาบทเรียนและแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น (Success of Others) หมายถึง การที่นักศึกษาแสดงถึงความสนใจในการศึกษาประวัติแนวทางการทำงานแนวความคิดและประสบการณ์ของบุคคลที่ประสบความสำเร็จมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษาศุติภาพแนวคิดในการทำงานและการสอน

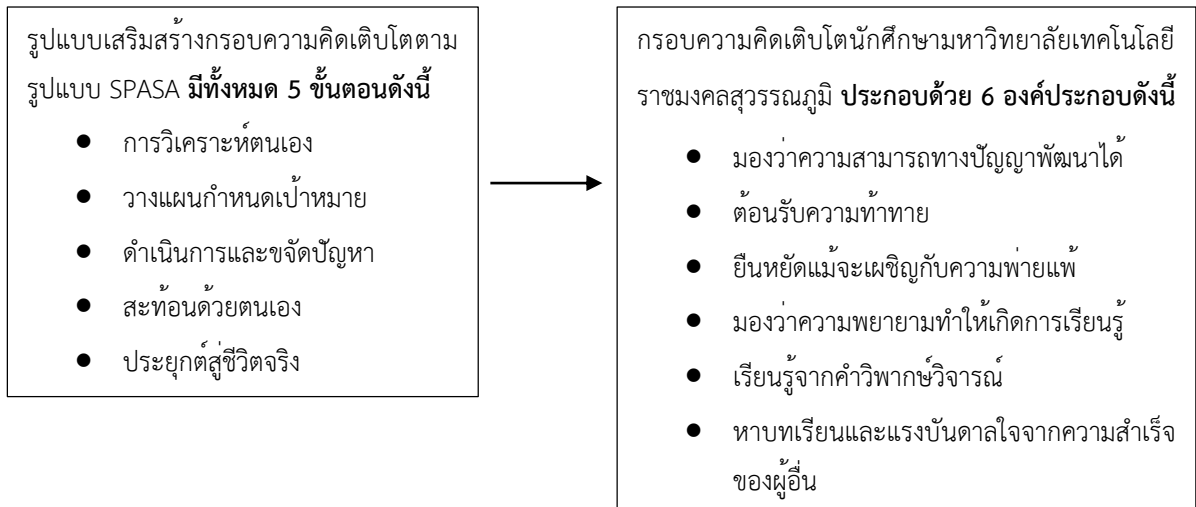
กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน คณะผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นกรอบแนวคิดงานวิจัยดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยมุ่งอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลสุวรรณภูมิ สำหรับรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปี 1 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย 4 ศูนย์พื้นที่ จำนวนทั้งสิ้น 1,990 คน (สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2566) โดยคณะผู้วิจัยการกำหนดขนาดตัวอย่างคำนวณจากสูตร Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อทำการประเมินด้วยแบบวัดกรอบความคิดเติบโต

ผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ นักศึกษาที่มีคะแนนประเมินจากแบบวัดระดับกรอบความคิดเติบโต มีผลการประเมินเฉลี่ยน้อยกว่า 5 (จากมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selective) และตามความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย รวมทั้งสิ้น 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบวัดกรอบความคิดเติบโต ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบและนิยามองค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต พร้อมกับประยุกต์ใช้แบบวัดกรอบความคิดเติบโต จากงานวิจัย

ของธนดี สุริยะจันทร์หอม (2561) ซึ่งสร้างเป็นแบบวัดกรอบความคิดเติบโต จำนวน 60 ข้อ หลังจากนั้นทำการทดสอบความมั่นคงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ (Index of Item-Objective congruence: IOC) ซึ่งจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และทำการทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา จำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเที่ยงตรง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งแบบวัดนี้มีสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.912

2. ชุดฝึกรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation)

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต จำนวน 15 ข้อ โดยทำการทดสอบความมั่นคงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ต่อจากนั้นทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา จำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเที่ยงตรง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งแบบวัดนี้มีสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.865

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเลขที่โครงการ IRB-RUS-2566-042 ซึ่งคณะผู้วิจัยจะขอความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรงผ่านการลงนามเข้าร่วมโครงการวิจัยดังกล่าว ข้อมูลจะถูกปกปิดและเก็บรักษาไว้เป็นความลับ การนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

คณะผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ หลังจากได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปทำการตรวจสอบความถูกต้อง การลงรหัส และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อทำการคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์การนำเสนอและสรุปผลการวิจัย ได้แก่ 1) สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งจะประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ของรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 โดยตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ในการทำกิจกรรมระหว่างฝึกอบรมรูปแบบเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในการทำกิจกรรมระหว่างฝึกอบรมรูปแบบเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และ 2) สถิติเชิงอนุมาน ซึ่งจะวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนใช้ หลังใช้และระยะติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาที่บันทึกในสมุดบันทึกของนักศึกษา และสังเคราะห์เนื้อหา โดยพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบของแต่ละกิจกรรมของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต (ดังตารางที่ 1 และ 2)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาก่อนใช้ หลังใช้ และติดตามผลรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

กรอบความคิดเติบโต(Growth Mindset)	ก่อน		หลัง		ติดตามผล	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. องค์กรบ่มองว่าความสามารถทางปัญญาพัฒนาได้	4.82	0.40	5.21	0.26	5.23	0.25
2. องค์กรบ่มองว่าความท้าทาย	4.25	0.56	5.01	0.31	5.05	0.33
3. องค์กรบ่มองว่าความพยายามจะเผชิญกับความพ่ายแพ้	4.53	0.55	5.12	0.30	5.14	0.34
4. องค์กรบ่มองว่าความพยายามทำให้เกิดการเรียนรู้	4.78	0.65	5.27	0.28	5.30	0.26
5. องค์กรบ่มองว่าความรู้จากคำวิจารณ์	4.49	0.64	5.11	0.29	5.14	0.30
6. องค์กรบ่มองว่าอุปสรรคที่เจอและแรงกดดันจากความสำเร็จของผู้อื่น	4.84	0.59	5.28	0.32	5.30	0.34
รวม	4.62	0.38	5.17	0.30	5.19	0.29

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมคะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาก่อนใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 คะแนนหลังใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และคะแนนติดตามผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

ตารางที่ 2 แสดงการแจกแจงแบบปกติ (Test of Normality) คะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาก่อนใช้ หลังใช้ และติดตามผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

ช่วงเวลา	Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	sig
ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม	0.87	400	0.42
หลังการใช้ชุดฝึกอบรม	0.91	400	0.60
ติดตามผลการใช้ชุดฝึกอบรม	0.89	400	0.25

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาก่อนใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต หลังใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และติดตามผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีค่า Sig มากกว่า 0.05 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างและพัฒนากรอบความคิดเติบโตของนักศึกษาสูงขึ้นทั้งระหว่างการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรม (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงการหาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนมากที่สุด	คะแนนน้อยสุด	$\bar{X}$	S.D	ร้อยละ
E1	126	117	95	106.63	4.35	81.23
E2	360	348	290	314.47	13.64	84.65

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตสำหรับนักศึกษา E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 81.23/84.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ Repeated Measure ANOVA โดยใช้สถิติ Mauchly's Test of Sphericity พบว่า ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเกี่ยวกับค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่ที่วัดซ้ำและความแปรปรวนของตัวแปรตามในการวัดซ้ำแต่ละครั้งในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นในการรายงานผลจึงเลือกใช้สถิติ Greenhouse - Geisser Epsilon (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา ก่อนใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต หลังใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และติดตามผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ช่วงเวลา	5.052	1.032	5.779	118.401*	0.000
ความคลาดเคลื่อน	1.683	399.511	0.056		

หมายเหตุ : ค่า Mauchly's Test = 0.045 df = 2 sig. = .00; *sig < 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา ก่อนใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต หลังใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และติดตามผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า มีอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D = 0.42) (ดังตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ด้านเป้าหมาย	4.74	0.40	มากที่สุด
ด้านกิจกรรม	4.62	0.48	มากที่สุด
ด้านอื่น ๆ (สื่อ อุปกรณ์ และการวัดผล)	4.70	0.32	มากที่สุด
รวม	4.69	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า หลังจากการนำรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตไปใช้แล้ว สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาจำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D = 0.42) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเป้าหมายมีคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D = 0.40)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสังเคราะห์ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีข้อค้นพบสนับสนุนวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีความสอดคล้องต่อการพัฒนากรอบความคิดเติบโตที่จำเป็นต่อการชีวิตประจำวันและการประกอบวิชาชีพในอนาคตของนักศึกษา รวมทั้งรูปแบบกิจกรรม

ยังสอดคล้องกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่จำเป็น ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและชีวิตการทำงานได้

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า คะแนนกรอบความคิดเติบโตก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลังนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเข้าร่วมอบรมรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตจะมีโอกาสในการเรียนรู้ได้มากกว่า ปรับตัวได้กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ดีและมีความอดทนมากกว่า เนื่องจากผู้เรียนจะเชื่อว่าความสามารถสร้างได้จึงตั้งใจทำงานเต็มที่และพร้อมเรียนรู้ผ่านอุปสรรค แต่ก่อนการอบรมรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตผู้เรียนจะมีลักษณะกรอบความคิดแบบยึดติดจะยึดติดว่าทักษะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ความตั้งใจทำงานต่ำ เพราะคิดไว้ตั้งแต่แรกว่าทำไม่สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจารุศรี จิรวิสิฐกุล และศรัณย์ พิมพ์ทอง (2566) พบว่า พนักงานองค์การพัฒนาเอกชนที่ได้รับโปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต มีกรอบความคิดแบบเติบโตสูงกว่าพนักงานองค์การพัฒนาเอกชนที่ไม่ได้รับโปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Yokchoo (2018) พบว่า ในระยะติดตามผลนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมการเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตมีกรอบความคิดแบบเติบโตสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเท่ากับ 81.23/84.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 80/80 แสดงว่าการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตดังกล่าวมีประสิทธิภาพช่วยให้ผลการพัฒนากรอบความคิดเติบโตทั้งระหว่างการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจารุศรี จิรวิสิฐกุล และศรัณย์ พิมพ์ทอง (2566) พบว่า โปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตที่พัฒนาขึ้นเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดแบบเติบโตได้อย่างแท้จริง อันเป็นผลมาจากกระบวนการออกแบบสร้างและพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เชื่อมโยงกับพฤติกรรมการทำงานที่เหมาะสม เช่นเดียวกับการศึกษาของชนมน สุขวงศ์ (2566) พบว่า การสอดแทรกกิจกรรมกระตุ้นกรอบความคิดเติบโตให้กับผู้เรียนไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดกรอบความคิดเติบโตสามารถทำได้ โดยทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าเขาสามารถเรียนรู้ได้ สอนโดยเน้นว่าความผิดพลาดเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราได้เรียนรู้ สอนและมอบหมายงานที่ท้าทายความสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับที่มุ่งเน้นเรื่องความพยายาม

แทนความฉลาดหรือความสามารถ ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายในและมีความมุ่งมั่นพยายามนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ พฤติกรรมผู้สอนเพื่อพัฒนากรอบความคิดเติบโตให้นักศึกษา

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, $S.D = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.74$, $S.D = 0.40$) ด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.70$, $S.D = 0.32$) และด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 4.62$, $S.D = 0.48$) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีการวางแผนพร้อมปรับตัวชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อเน้นกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับสังคมเทคโนโลยียุคดิจิทัล การมีส่วนร่วม ความเป็นส่วนตัวและพื้นที่ปลอดภัยในการเสริมสร้างพัฒนากรอบความคิดเติบโต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุพิน ใจแก้ว (2563) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกอบรมเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุดทุกด้าน เนื่องจากธรรมชาติของนักศึกษาครุศาสตร์ จะมีการปรับตัวกับการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและวางแผนประกอบวิชาชีพครูในอนาคต สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบวิชาชีพครูได้ กิจกรรมมีความหลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วม ลดความเป็นส่วนตัวและสร้างพื้นที่ปลอดภัยในการพัฒนากรอบความคิดเติบโต วัสดุอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมใช้ได้ง่าย มีลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่ชัดเจนสอดคล้องกับรูปแบบ SPASA และระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม รวมทั้งองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบองค์ความรู้ที่สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ 1) องค์ประกอบที่ 6 หาทบทเรียนและแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น 2) องค์ประกอบที่ 4 มองว่าความพยายามทำให้เกิดการเรียนรู้ 3) องค์ประกอบที่ 1 มองว่าความสามารถทางปัญญาพัฒนาได้ 4) องค์ประกอบที่ 3 ยึดมั่นแม้จะเผชิญกับความพ่ายแพ้ 5) องค์ประกอบที่ 5 เรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ และ 6) องค์ประกอบที่ 2 ต้อนรับความท้าทาย ตามลำดับ นอกจากนี้องค์ประกอบที่สำคัญที่นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริม คือ **องค์ประกอบที่ 2 ต้อนรับความท้าทาย** พบว่า นักศึกษายังขาดทักษะและการเตรียมความพร้อมด้านยอมรับความเสี่ยงที่จำเป็นต่อการรับมือสถานการณ์โลกยุคพลิกผัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางอารมณ์และสังคมเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนกล้าเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและเรียนรู้เพื่อรับมือกับความผันผวนและไม่แน่นอน ด้วยการมีมุมมองเชิงบวกว่า การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นโจทย์ที่ท้าทายสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้ปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

สรุป

ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนถึงการบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัย กล่าวคือ นักศึกษามีคะแนนกรอบความคิดเติบโต ก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต สูงกว่า

คะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต นอกจากนี้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 81.23/84.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต มีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนากรอบความคิดเติบโตสูงขึ้นทั้งระหว่างการทำกิจกรรมและหลังการทำกิจกรรม และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการรูปแบบการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตในภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัย สะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตที่ประยุกต์ใช้ขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิได้อย่างแท้จริง ดังนั้น ข้อค้นพบที่ได้จากผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานพัฒนานักศึกษา โดยสถานศึกษา คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาขยายผลเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต ซึ่งเป็นคุณลักษณะทางจิตวิทยาที่สำคัญของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมุ่งไปสู่การเรียนรู้และพัฒนา ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่พึงประสงค์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาที่ส่งผลต่อรูปแบบเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษาเกี่ยวกับกรอบความคิด (Mindset) ข้อคำถามมีลักษณะเป็นตัวแปรแฝงทางจิตวิทยาที่ค่อนข้างมีความซับซ้อน การออกแบบตัวชี้วัดที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อใช้วัดผลการใช้รูปแบบเสริมสร้างและความเปลี่ยนแปลงในกรอบความคิดของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตรงความเป็นจริงมากที่สุด และควรมีการศึกษาวิจัยระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อติดตามประเมินผลจากการเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตอย่างต่อเนื่องมากขึ้น เช่น ประเมินผล 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี โดยทำการติดตามการเปลี่ยนแปลงและความคงทนของกรอบความคิดแบบเติบโต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตที่มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญชัย ช้วนนา และธารทิพย์ ช้วนนา. (2562). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนา
นักศึกษา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 3(2), 208-222.
- จารุศรี จิรวินิจกุล และศรัณย์ พิมพ์ทอง. (2566). ประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิด
แบบเติบโตของพนักงานองค์การพัฒนาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์
เพื่อการพัฒนา*, 15(2), 17-39.
- ชนมน สุขวงศ์. (2566). Growth mindset: กรอบความคิดเติบโตหัวใจสำคัญสำหรับนักศึกษาครูยุค
ใหม่. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 12(1), 571 -583.
- ธนะดี สุริยะจันทร์หอม. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างโครงข่าย มายด์เซต สำหรับนักศึกษา
หลักสูตรวิชาชีพครู (คุณวินิพนธ์ปรัชญาคุณวินิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2566). *ข้อมูลนักศึกษา ปีการศึกษา 2566*. สืบค้น 15
สิงหาคม 2566. จาก <https://register.rmutsb.ac.th/content/98>.
- สุพิน ใจแก้ว. (2563). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(11), 348-360
- Aronson, J., Fried, C. B., & Good, C. (2002). Reducing the Effects of Stereotype Threat on
African American College Students by Shaping Theories of Intelligence. *Journal
of Experimental Social Psychology*, 38(1), 113-125.
- Dweck, C.S. (2016). *Mindset: the new psychology of success*. New York: Random House.
- Dweck, C.S. (2007). Boosting Achievement with Messages that Motivate. *Journal of
Education Canada*, 47(2), 6-10.
- Dweck, C.S. (2010). Mind-sets. *Journal of Principal Leadership*, 10(5), 26-29.
- Hong, Y.Y., & others. (1999). Implicit Theories, Attributions, and Coping: A Meaning System
Approach. *Journal of Personality and Social psychology*, 77(3), 588-597.
- King, R. B. (2012). How you think about your intelligence influences how adjusted you
are: Implicit theories and adjustment outcomes. *Personality and Individual
Differences*, 53(5), 705-709.
- Yokchoo, K. (2018). *Study and Enhancement Growth Mindset of Pre-Service Teachers*
(Doctoral Dissertation). Nakhon Pathom: Srinakharinwirot University.